

173701
20.05.2018.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 022543 14 U
Sarajevo, 21.05.2018. godine

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Aida Šabanović, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana "Borba protiv korupcije u BiH" – Transparency international Bosne i Hercegovine Banja Luka, ul. Gajeva br. 2, koga zastupa Đikić Emir predsjedavajući Odbora direktora, protiv tuženog Općina Novi Grad Sarajevo, ul. Bulevar Meše Selimovića br. 97, radi poništenja rješenja broj: 02-05-2858/14 od 20.10.2014. godine, u predmetu po zahtjevu za pristup informacijama, dana 21.05.2018. godine donio je,

PRESUDU

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog, bliže označenim u uvodu presude, odbijen je prigovor tužitelja izjavljen protiv rješenja Općinskog načelnika Općine Novi Grad Sarajevo broj: 02-05-2858/14 od 18.09.2014. godine za pristup informacijama, a koja se odnosi na dostavu kopija ugovora o djelu zaključenih u periodu 2012. i 2013. godina.

Rješenjem Općinskog načelnika Općine Novi Grad Sarajevo broj: 02-05-2858/14 od 18.09.2014. godine tužitelju se odobrava pristup informacijama dostavljanjem informacije, a koja se odnosi na broj zaključenih ugovora o djelu u periodu 2012. i 2013. godina po zahtjevu podnesenom 10.04.2014. godine.

Tužbom od 17.11.2014. godine tužitelj je pokrenuo upravni spor i osporio rješenje tuženog od 20.10.2014. godine, te predložio da se taj akt poništi i naloži „tužiocu“ (sud je ovo poprimio kao očiglednu omašku u pisanju) da omogući slobodan pristup traženim informacijama. U obrazloženju tužbe navodi da se pozivom na Zakon o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH obratio tuženom tražeći dostavu informacije pod kontrolom tuženog, kopije svih ugovora o djelu koje je ova institucija zaključila u 2012. i 2013. godini, da je zahtjev odbijen odlukom tuženog od 21.04.2014. godine uz obrazloženje da se shodno članu 17 Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH zbog zaštite ličnih podataka izvršilaca poslova tužitelju ne mogu dostaviti kopije ugovora, da je tužitelj na tu odluku uložio prigovor te kako tuženi nije donio odgovarajući upravni akt u roku od 30 dana od zaprimanja prigovora tužilac se 19.06.2014. godine obratio Federalnom upravnom inspektoratu. Načelnik Općine Novi Grad Sarajevo, kako se dalje navodi u tužbi, donio je rješenje 18.09.2014. godine kojim je odbio zahtjev tužitelja za pristup informacijama vezan za dostavu informacija, kopija ugovora o djelu koje je Općina Novi Grad Sarajevo zaključila u 2012. i 2013. godini, a prigovor tužitelja na to rješenje je odbijen rješenjem tuženog od 20.10.2014. godine, čiji razlozi ne stoje jer tuženi nije razgraničio šta je informacija a šta lični podatak i stavio je odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH ispred Zakona o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH. Tužbom se dalje ukazuje na odredbu člana 17 stav 2., člana 25 stav 3. i člana 4 Zakona o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH, član 14 Pravilnika o sprovođenju Zakona o zaštiti ličnih podataka u Općini Novi Grad Sarajevo, da u konkretnom slučaju tuženi nije sproveo test javnog interesa u smislu člana 9 Zakona i da iz svih ovih razloga tužitelj traži poništenje označenih akata.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje kod razloga svog osporenog rješenja od 20.10.2014. godine, u cijelosti je osporio navode tužbe i predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Zakonitost osporenog rješenja sud je ispitao i cijenio u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu odredbe člana 34 Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05) i odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Prema razlozima osporenog rješenja od 20.10.2014. godine tuženi je prihvatio prvostepeno rješenje od 18.09.2014. godine, obzirom da je prema činjeničnom i pravnom stanju u spisu u postupku po prigovoru utvrdio da je prvostepeni postupak pravilno i potpuno proveden, da je tužitelju odobren pristup informacijama dostavljanjem informacije koja se odnosi na broj zaključenih ugovora o djelu u periodu 2012. i 2013. godina i time po zahtjevu stranke odlučeno u skladu članom 14 stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/01 i 48/11), članom 17 stav 4., te članom 4 tačka c., 5 i 6 tačka f. Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj 49/06 i 76/11) i članom 14 Pravilnika o provođenju Zakona o zaštiti ličnih podataka u Općini Novi Grad Sarajevo broj: 02-05-22451/14 i da je prema tome prvostepeno rješenje zasnovano na Zakonu, a prigovor neosnovan i shodno tome tuženi na osnovu člana 237 stav 1. Zakona o upravnim postupku odlučuje kao u dispozitivu rješenja.

Ovaj sud cijeni da su osporeno i prvostepeno rješenje donesena na pravilan i zakonit način.

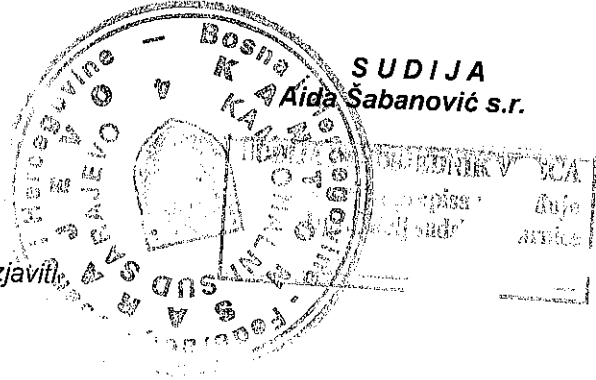
Naime, iz podataka spisa predmeta proizilazi da je tužitelj dana 10.04.2014. godine podnio zahtjev za pristup informacijama u smislu članova 4 i 11 Zakona o slobodi pristupa informacijama u kojem je zatražio dostavljanje informacije kopije svih ugovora o djelu koje je tuženi zaključio u 2012. i 2013. godini, a aktom od 10.04.2014. godine tužitelj urgira dostavljanje tražene informacije. Postupajući po ovom zahtjevu tuženi pod brojem: 02-05-2858/14 dana 21.04.2014. godine tužitelju dostavlja obavijest - informaciju da je tuženi imao zaključene ugovore o djelu za obavljanje privremenih i povremenih poslova: uspostava katastra ba., učešće u projektima Evropske unije, obavljanje teških fizičkih poslova nošenja namještaja i drugih predmeta, pomoćnih poslova na snabdjevanju vodom naselja Dobroševići, pomoćnih poslova zaštite imovine Općine od učestalih krađa i drugih koji nisu sistematizovani Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji jedinstvenog općinskog organa uprave, shodno članu 136 Zakona o radu („Službene novine Federacije BiH“ broj 43/99, 32/00 i 29/03) i da zbog zaštite ličnih podataka izvršilaca poslova na koje imaju pravo shodno članu 17 Zakona o zaštiti ličnih podataka (Službeni glasnik BiH“ broj 49/06 i 76/11) kopije ovih ugovora nisu u mogućnosti dostaviti. Prvostepenim rješenjem broj: 02-05-2858/14 od 18.09.2014. godine tužitelju se odobrava pristup informacijama dostavljanjem informacije koja se odnosi na broj zaključenih ugovora o djelu u periodu 2012. i 2013. godina po zahtjevu podnesenom 10.04.2014. godine.

Imajući u vidu navedene podatke spisa predmeta, odredbe člana 6, 7 i 8 Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/01 i 48/11), kojim se propisuje izuzetak od saopštavanja informacije radi zaštite privatnosti i ličnih interesa trećih lica i utvrđuje da je u osnovi zaštita privatnosti predviđena kao apsolutni izuzetak kada se informacija neće učiniti dostupnom, ukoliko nadležni organ utvrdi opravdanost izuzetka, sud cijeni da je prvostepeni organje vezano za zahtjev tužitelja od 10.04.2014. godine pravilno našao da dostavljanje traženih informacija podliježe zakonskim izuzecima predviđenim članom 5 u vezi člana 8 Zakona o slobodi pristupa informacijama, jer je podnosilac zahtjeva zatražio dostavu informacija koje uključuju lični interes i koje se odnose na privatnost trećih osoba, odnosno utvrdio je da podnosioca zahtjeva, shodno članu 11 stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama, lica čije je podatke zatražio nisu pisano ovlastila da traži dostavljanje navedenih podataka, te da dostavljeni zahtjev nije potkrijepljen valjanim dokazom o postojanju pravnog osnova za korištenje ličnog podatka, shodno članu 17 stav 2. i 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka, kao niti da je za podnošenje ovakvog zahtjeva podnosilac dostavio pravni osnov – rješenje ili zaključak ili obavještenje suda ili nekog drugog upravnog organa kojim se nalaže dostavljanje traženog podatka. Takođe je u smislu člana 9 stav 1. i 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama, uvidom u zahtjev tužitelja koji se odnosi na dostavljanje kopija ugovora o djelu zaključenih u periodu 2012. i 2013. godina u kome se ne navode okolnosti na osnovu kojih bi se bez svake razumne sumnje utvrdilo da je saopćavanje tražene informacije, bez obzira na izuzetak utvrđen u skladu sa članom 8 Zakona, opravdano javnim interesom, uzimajući u obzir svaku korist i štetu koja može proizaći iz saopćavanja informacije, pravilno je utvrđeno da dostavljanje tražene informacije nije u javnom interesu u smislu navedenih odredbi Zakona o slobodi pristupa informacijama.

Sud je prihvatio pravilnim utvrđenje i izvedeni zaključak prvostepenog i osporenog rješenja da tražena dostava informacije što uključuje i podatke i lične interese koji se odnose na privatnost osoba – izvršilaca poslova i da ni uz uloženi prigovor na prvostepeno rješenje nisu dostavljeni dokazi o postojanju pravnog

osnova za korištenje ličnog podatka, shodno članu 17 stav 2. i 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka, te da je navedenim aktima pravilno riješeno, jer bi se davanjem ovih informacija narušile i odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj 49/06 i 76/11), koje se uzimaju u obzir prilikom postupanja i primjene Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH.

Obzirom na izloženo sud je utvrdio da donošenjem osporenog i prvostepenog rješenja nisu počinjene povrede materijalnog propisa, Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine i Zakona o zaštiti ličnih podataka, kao ni Zakona o upravnom postupku, te da istim aktima nije povrijeđeno ili ugroženo nikakvo subjektivno pravo tužitelja da bi tražio pravnu zaštitu određenog sadržaja, to navodi tužbe nisu osnovani pa je sud iz navedenih razloga primjenom odredbe člana 36 stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude.

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.